

fotografiei ; don Baldassare Odescalchi și
 cununatul său Cortele Rucellai, florentin de casă dar
 venetian prin ~~colorarea~~ barbă ; don Prospero Colonna ;
 Marquinez Marignoli ; și Principele Chigi și alți
 câți în Iristos s'au botezat, pierduți într'un stol
 de ofițeri de toate gradele. Tată o trasnică cu un
 cal, ușoară ca o libelulă, care poartă pe bălăia
 pintera Santafiori, cu fucă-sa. Oh, fucă-sa !..
 cine a văzut-o și nu și-a pocnit buzele în gând,
 sărutând vântul. Donna Nicoletta Grazzioli, o
 sabină nebrăpită, pare a aștepta pe Titu Tată...
~~Și~~ ^{care} mi vine. Vară-sa, Donna Elena Rospigliosi,
 dulcea stăpână a Curorii lui Guido Reni, care
 trebuie să se fi visând adesea ~~în~~ pe carul zorilor.
 În fine, în fine, donna Bianca del Giallo. ~~Și~~ !..
 Tată donna Bianca. Căți mi sar, căți mi lasă
 malvasia în pahare, ca să vie, ca s'o vadă, ca
 s'o ia de subsivărie, pe bălăia donna Bianca. -
 Ea se coboară, sprintenă, din ~~handon~~ trăsnică, nitân-
 du-se cu feivreasă dragoste la mama ei, ilustra
 Ristori. Pare o ușoară închipuire a lui Sandro
 Botticelli, desprinzându-se din cadrul Cerlei și
~~coborându-se~~, plătitoare, pe borangicul hainelor sale
 lăsându-se

12161/1

 Muzeul
 Literaturii
 Române

9

de zina. Mănile i le-a cântat Gabrielle d'Annunzio,
când a cântat pe Blanchesmano; ochii, rîndunelele
din zarea albastră; mijlocul, izvoarele cu trîstii.
Donna Bianca rîde, și mărgăritele își scot capul dintre
flori ~~și~~ vada: s'a'ntors primăvara, au învîiat fluturii.

12/16/12

Dar de odata, toata lumea asta eleganta
se întoarce către drum.

— Iată'i! iată'i! se aude din toate
partile. Fie care își ~~vorbește~~ cântă ochianul, ~~și~~ ochi =
lavin, or monocul. Unul soarbe din fuga ultima
înghititură; altul aprinde o țigară din treacănt; un
al treilea își ridică carîmbu resfrînti ai ciganelor. O
miscare generală se face în roinul ~~cursele~~ de oameni, care
~~se~~ trece la jockey, la vîstaviu, pînă și la cai.
Aceștia, cu firloaide subțiratece legate în sfori ~~și~~
și îmbrăcați ~~în~~ în lungi valtrapuri senatoriale,
ca alta dată calul lui Heliogabal, bat pămîntul cu
nerăbdare, rînciezând cu nările sîngerate în vînt. —

Te lungul ~~cu~~ vici Appin se vede rostogolim.
duse un nor ușurel de praf, prins în porvazul a doi
călăreți îmbrăcați în roșu. El vine domol, și cu cât
vine, cu atît norul se pierde, iar formele vii ~~aprin~~ ies
la iveală. Olioță de căini ~~și~~ țărăciți, cu cozile

ca niște proțapi, înaintea pînă la o distanță respectuoasă, unde se opresc un moment spre a o lua la dreapta din drum ~~și~~, trecând bariera de lețuri ce mărginește strada, și venind să se așeze în fața cortului, pe iarbă. Dnca Grazzioli se duce la unul din cei doi piquenri, care își scoate cascheta și i face ~~un~~ ^{un} cunventul raport asupra stării sufletesti a dobitoacelor sale, dacă sunt în veră, de nu cumva vîntul ~~va~~ ^{va} împărtăși urma, etc. Celalalt piquenri, cu un harapnic în mână ~~de~~, aduce la calea adeverului pe unii colici nedisciplinată, ~~apoi~~ strigînd printre dinți « Ah! Fiction, ~~what~~ what have you done? Jamie, ~~the~~ Rattlin, Roarin! Davie, Davie, come here!... » Și ~~pe~~ bicinul pac! mîngăie pe Davie, care, umilită, intră schelăcîind în rîndul celor cuminți. -

In fine dnca Grazzioli încalcă...

Un freamat de interes trece prin rîndurile carilor și călăreților. Se strîng chingele, se îndesă pălăviele. Fie-care vede pe vecin fără ^{să i vorbească} ~~interes~~. Câte un « Ciaū! » scurt ~~de la unu la altu~~, și nimic mai mult. Se înțelege că preocuparea de

12/61/3

Muzeul
Literarilor
Romine

sine a luat locul nepăsării de penă aci. Când
 ai de sărit bariere de 1 metru 20 ~~cm~~, ziduri,
~~ziduri~~ santuri, văgăune, pripoare, tot ce sare și
 străbate o vulpe, poți să fii foarte deprins cu călăria,
~~dar~~ te gândești că ti poți rupe gâtul. Ceea ce, de-
 altminteri, se întâmplă câte unuia la fie-care vână-
 toare. -

12161/4

 Muzeul
 Literaturii
 Române

Mastomul cu piquevin și câini
 au pornit-o în cap. Ei merg încet să caute bariera
 prin care să intre pe câmp. După dănsii grupuri
 de cavaleri se desfășură pe lungul văii Appia, pe
 când trăsnica fratilor Trimoli îi așteaptă, cu
 respectivul aparat de fotografie. -

De-abia au intrat în câmp și au coborât
 o mică vâlcă, că de odată furma de câini se aster-
 ne pe goană. Un sunet ~~gros~~ de corn, grav, pre-
 lung, se repercutează pe văi și pare a destepa vie-
 țările toate. Câinii sar de odată în galop, rîndurile
 se rup, mișcarea devine fantastică, fiind-că acum
 pare un vârtej ce mătură campania română, fără
 a lăsa altă urmă de cât iarba bătatului. Tatăl

niciun deal, pe creasta cărnii se ^{zăreste} vede o
 enormă barieră de lezuri. Trivelistea e minunată
 și emoționează ^{spectatorilor} ~~privitorilor~~ crește din cauza obstacolu-
 lui ce se vede. ~~Prin~~ Vulpea a trecut printre ~~leziuni~~
~~stinghii~~ stinghii ca o năluca; câinii
 trec cât colea în urma ei; cei doi pigneni sar
 pe deasupra fără măcar să bage de seamă; ~~am~~
 aproape în același timp ~~am~~, Duca Grazzioli
 pare că zboară, calul său plutește ca ~~un~~
 o cioacărie în vânt; un major de cavalerie sare
 aproape de mână cu fencia lui; Marignoli, Co-
 lonna, Chigi, par că ~~zboară~~ au aripi. Cornul
~~în~~ sună pe valea cealaltă, la stânga.
 Intârziatul se precipită către barieră în goană.
 Dar ~~nu~~ din cai se opresc pe loc, parcă ar fi
 furtivi. Tintem, biciușca sunt zădarnice. Se
 îndică drept în ~~do~~ pricioare, muscă zăbalele,
 sforăie, - dar nu sar. Stăpâni lor, furioși,
~~nu~~ întorc înapoi, îi bat și iar îi aduc către
 barieră. Unii o sar, cei mai mulți se opresc

12161/5

din nou. Un căpitan de artilerie, care nu putuse sări la prima trecere, vine ca o vijelie. Calul său, de cea mai fină rasă, ~~nu~~ și-a întins capul ~~și~~ delicat pe lungul picioarelor și ai crede că vrea să se desprindă de pământ, atâta e de ușor! Cu toate acestea, cavalerul îl poartă gresit asupra obstacolului, — el ia bariera în picioare și într-o secundă se rostogolește amândoi de cealaltă parte. Călătoria de dărușul donna Bianca, Lord Dufferin și alți doi trei trece ca vântul.

Cornul sună pe dealul ^{de al treilea} ~~antahalt~~. Cui disparut mai tot. Rari curioși rămân pe vârful mușei, urmărind cu binoclu ^{morsul!} ~~perpindul~~ gura vânătorii. Cu încetul văile reîntâ în ~~pace~~ clarica lor pace. Cincosini de la Villa Quintiliana, speriați un moment, își piaptă nă bărbia cu ghiara pintenată. Tăcerea revine; ^{privitorii se întorc spre drum.} ~~înverșărilor se întorc spre drum.~~

— Haidem!...

Și de-abia se mai aude cornul în fundul văilor. —

=

II. 7.